

а Іоáннъ мѣ ѿговори ооу страху, и рече: чини-
миее гбсподи, като да си ты сиимъ, божїи, който
си станалъ человекъ ради насъ, каквѣто шо те по-
знаваме ѿ свати книги. Я царю мѣ рекъ: кога
ме знаешъ ѿ сватѣ писанїе, зашѣ си захѣвилъ
това, шо те ѣ ѿплашилъ царь константинъ, или
неразумѣвалъ шо ти говоримъ; и мѣ ѿговорилъ
Іоáннъ: знамъ владыко. Іѣще тѣа страхъ носимъ
въ сердце то си: а царю мѣ рекъ, кога имашъ
тѣа страхъ ѿ сярце то си, зашѣ се не покаешъ за
грѣховѣ те си: азъ самъ тогїва былъ, а не царь
константинъ. Това рече, пакъ заповѣдалъ на онїа,
който стоали предъ него да го фѣрлатъ въ онѣа
прѣпастъ и ѣма, а онъ съ голѣмъ страхъ и трѣпе-
тъ ѣдва ѿговорилъ, и рекъ: пресвѣтѣа богороди-
це помози ми, и така найдѣсе свѣта богородица
тамъ, и молила Христѣ, да го прѣсти. Каквѣто
го влѣкле онѣа немилостиви да го фѣрлатъ въ тѣа
прѣпастъ, чѣлъ гласъ, да выка: ѿставѣте го зара-
ди молитва та на-моѣ та майка, нека ѣма време
да се покае. По това послѣ повече се ѣскѣстилъ, и
такѣ съ даръ пресвѣтїа богородици ѿзравалъ,
и ѿишалъ при ѣдинъ свѣтїй дѣхѣвникъ, и мѣ ка-
залъ, шѣ видѣлъ: онъ мѣ рече, да славишъ бѣга
вратѣ, и благодари на пресвѣтѣа богородица, за-
шѣ си ималъ такѣвъ даръ, та си видѣлъ такѣва чѣ-
до, и справїсе, покаїсе, да не паднешъ като нѣ-
кой человекъ, именемъ геѣргїи, предъ тѣа дни
шо ѣ было, шѣ видѣлъ за него нѣкой прїѣтель не-
гѣвъ, такѣва видѣнїе: зашѣ го влѣкли дѣѣволи ѿ
вѣчна мѣка, и се ѿзѣвилъ съ молитва та на-ѿгѣ-
днїишѣ те божїи, и мѣ се дѣло време двѣдесѣтъ
днї, да се покае. Това видѣнїе мѣ казалъ прїѣ-
тель геѣргїевъ, и го ѿчилъ да се покае, а тѣѣ не
се покаалъ и по двѣесе днї ѿмрѣлъ, захѣвилъ си
прѣче и тѣло то и дѣша та, и ѿидѣ тамъ, дѣка